

Septembers himmel er så blå

Alex Garf

Otto Mortensen

Sopran
Alt

Sep-tem-bers him-mel er så blå, dens sky-er ly-ser hvi-de, og lydt vi hø-rer
Der er en søn-dags-stil-le ro i-mel-lem træ'r og ta-ge, en munter glæ-de
De rø-de æb-ler løs-ner let fra træ-ets træ-t-te kvi-ste. Snart lys-ner kro-nens
At fly-ve som et for-års-frø for som-mer-blomst at bli-ve er kun at vis-ne

Tenor
Bas

Sep tem-bers him-mel er så blå, dens sky-er ly-ser hvi-de, og lydt vi hø-rer
Der er en søn-dags-stil-le ro i-mel-lem træ'r og ta-ge, en munter glæ-de
De rø-de æb-ler løs-ner let fra træ-ets træ-t-te kvi-ste. Snart lys-ner kro-nens
At fly-ve som et for-års-frø for som-mer-blomst at bli-ve er kun at vis-ne

6

lær-ken slå som før ved for-års-ti-de. Den un-ge rug af mul-den gror med grøn-ne ly-se
ved at gro, som var det som-mer-da-ge. Og ko-en ru-sker i sit græs med saf-ten om sin
bla-de-net og hvert et løv må bri-ste. Når af-ten-so-len på sin flugt bag sor-te gre-ne
for at dø, kan in-gen frugt du gi-ve. Hvis mo-den-he-dens mil-de magt af li-vet selv du

lær-ken slå som før ved for-års-ti-de. Den un-ge rug af mul-den gror med grøn-ne ly-se
ved at gro, som var det som-mer-da-ge, og ko-en ru-sker i sit græs med saf-ten om sin
bla-de-net, og hvert et løv må bri-ste. Når af-ten-so-len på sin flugt bag sor-te gre-ne
for at dø, kan in-gen frugt du gi-ve. Hvis mo-den-he-dens mil-de magt af li-vet selv du

12

klin-ger, men stor-ken længst af lan-de for med sol på si-ne vin-ger.
mu-le, mens bon-den kø-rer hjem med læs, der ly-ser sol-skins-gu-le.
svin-der, om å-rets sid-ste rø-de frugt den tungt og mildt os min-der.
lær-te, da slår bag fal-met ro-sen-dragt dit rø-de hy-ben-hjer-te.

klin-ger, men stor-ken længst af lan-de for med sol på si-ne vin-ger.
mu-le, mens bon-den kø-rer hjem med læs, der ly-ser sol-skins-gu-le.
svin-der, om å-rets sid-ste rø-de frugt den tungt og mildt os min-der.
lær-te, da slår bag fal-met ro-sen-dragt dit rø-de hy-ben-hjer-te.